

Fylkesadministrasjonen
Utdanningsavdelingen

Vår dato
23.10.2009

Vår referanse
2009/03014-5

Vår saksbehandler
Cecilie Langklep Bjørnøy/

Deres dato
22.07.2009

Deres referanse

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Høring: NOU 2009:18 Rett til læring. Innstilling fra utvalget for bedre læring for barn, unge og voksne med særskilt behov

Vedlagt følger Vestfold fylkeskommunes høringsuttalelse til NOU 2009:18 Rett til læring. Innstilling fra utvalget for bedre læring for barn, unge og voksne med særskilt behov.

Høringsuttalelsen er behandlet av Hovedutvalget for utdanning, 13. oktober. Fylkesrådmannens innstilling ble vedtatt med følgende endring:

Hovedutvalget for utdanning støtter de generelle kommentarene a) til d) og punktene 1 til 60, slik de fremkommer i saksutredningen med følgende unntak:
I forslag 19 slettes flg setning: Insentivordninger må i dette tilfelle ikke nødvendigvis være økonomiske” i administrasjonens kommentarer.

I den vedlagte høringsuttalelsen er Hovedutvalgets unntak innarbeidet.

Med hilsen

Øyvind Sørensen
Direktør for videregående opplæring

Cecilie Langklep Bjørnøy
Rådgiver

Høringsuttalelse:

Innledning

Kunnskapsdepartementet sendte 23. juli ut NOU'en Rett til læring på høring. Av høringsbrevet fremgår det at Kunnskapsdepartementet inviterer høringsinstansene til å uttale seg om alle forslagene samt eventuelle økonomiske og administrative konsekvenser.

I høringsuttalelsen fremgår alle forslagene fra Midtlyngutvalget og Vestfold fylkeskommunes innspill er således knyttet opp mot de enkelte forslag. Vestfold fylkeskommune har konsentrert sine innspill opp mot de forhold som får konsekvenser for videregående opplæring.

Saksutredning

Generelle kommentarer:

- a. NOUen Rett til læring er et omfattende dokument, men arbeidet er preget av de mange dissenser som fremkommer. Det ser ut til at det har vært mye uenighet i utvalget, noe som kan svekke dens gjennomslagskraft.
- b. Økonomiske og administrative konsekvenser er lite omtalt av utvalget. Vestfold fylkeskommune ønsker å bemerke at det er usikkerhet knyttet opp mot realismen i besparelsen knyttet til omorganiseringen av Statped. Læringsboka vil også ha ulike økonomiske og administrative konsekvenser alt etter hvordan denne blir utformet – som et frivillig verktøy eller som en individuell rett til elevene. Generelt må de økonomiske og administrative konsekvensene utredes bedre før tiltakene vedtas.
- c. Utvalget har ikke kommet med forslag som endrer den innholdsmessige definisjonen av spesialundervisning – kun en endring i betegnelse fra rett til spesialundervisning til rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen. Per i dag defineres avvik fra Kunnskapsløftets læreplaner, fag- og timefordeling som spesialundervisning, og Vestfold fylkeskommune opplever dette som en stigmatisering av elevgruppen innen kompetanse på lavere nivå.
- d. Utvalget har kommet med 60 forslag og det vil ta tid å implementere disse på en god måte.

Tidlig innsats og forebygging – kapittel 13

Forslag 1:

Barnehage- og skoleeier får plikt til kontinuerlig og systematisk oppfølging av barns og elvers utvikling, læring og læringsmiljø

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. En plikt til kontinuerlig og systematisk oppfølging vil sikre tidlig innsats, under forutsetning av at forslaget også inkluderer plikt til iverksetting av tiltak når det er avdekket behov for det. Kunnskap alene om barns og elevers utvikling, læring og læringsmiljø er ikke nok – vente og se holdningen må til livs.

Forslag 2:

Det utvikles en ressursbank med varierte verktøy som en støtte for barnehager og skoler i oppfølgingen av barn og elever.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 3:

Kommunen får plikt til å sikre språkkartlegging av barn omkring fylte tre, fire og fem år. For tospråklige barn må begge språk kartlegges.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Språkkartleggingen må brukes som utgangspunkt for grunnskolen ved overgang til skole. Siden språkkartleggingen skal gjennomføres uavhengig av om barna er i barnehage eller ikke vil dette innebære en utfordring for kommunene når det gjelder gjennomføring.

Forslag 4:

Læringsboka innføres som felles verktøy for tidlig innsats og oppfølging. Boka følger barnets og elevens utvikling, læring og læringsmiljø gjennom barnehage, grunnskole og videregående opplæring.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget om innføring av Læringsboka med noen forutsetninger. Læringsboka må ikke komme som et tillegg til det dokumentasjons- og rapporteringsarbeidet som gjøres per i dag. Læringsboka må inneholde IOP, halvårsrapporter, karriereplaner, individuell utviklingsplan, kartlegginger og nasjonale prøver. Hensikten må være å beskrive elevens ståsted for å sikre overgangen mellom skoleslag.

Det må avklares om Læringsboka er for alle eller om den kun skal brukes i forhold til de elevene som er i målgruppa – altså de elevene som har spesialundervisning. Dette må avklares nærmere og konsekvensutredes før tiltaket igangsettes.

Læringsboka bør kunne danne grunnlag for PPT' sakkyndige vurdering når det gjelder søknad om særskilt prioritert inntak/individuell vurdering og vurdering av elevenes behov for spesialundervisning.

Det kan bli problematisk å overføre Læringsboka fra et forvaltningsnivå til et annet særlig der hvor det foreligger dokumentasjon fra psykiatri eller andre helseinstitusjoner om forhold som påvirker læringsutviklingen.

Vestfold fylkeskommune støtter særmerknaden fra utvalgsmedlem Jorun Sandsmark, KS. Læringsbokas funksjon, omfang og juridiske status er ikke godt nok utredet. Det er stor forskjell på om Læringsboka skal være en samling av opplysninger som allerede eksisterer i dag, eller om Læringsboka skal fremstå som en individuell rett for den enkelte elev med de konsekvenser det får. Dette må avklares og Vestfold fylkeskommune ønsker at Læringsboka skal være et verktøy for å samle informasjon med sikte på gode overganger mellom de ulike skoleslag.

I tillegg må det avklares om Læringsboka blir Oppfølgingstjenestens ansvar når ungdom i videregående skoles alder ikke er elever.

Forslag 5:

Det gjennomføres foreldresamtaler minimum to ganger per år også i barnehagen,

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 6:

Dokumentasjons- og rapporteringsarbeid i barnhage og skole begrenses til det som tjener barnets og elevens utvikling, læring og læringsmiljø. Omfanget av dokumentasjons- og rapporteringssystemer må derfor gjennomgå med sikte på å skape mer sammenheng og frigjøre ressurser til lærings- og utviklingsarbeid.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen – kapittel 14**Forslag 7:**

Retten til spesialundervisning i opplæringsloven § 5-1 erstattes av en rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen. Denne retten utløses når eleven ikke har et tilfredsstillende læringsutbytte. Tilretteleggingen omfatter det mangfold av tiltak som settes iver i form av personellressurser, materielle ressurser og organisatoriske tiltak.

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget. Rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen er et begrep som vil ligge for tett opp mot tilpasset opplæring og vil vanskeliggjøre det formelle skillet mellom spesialundervisning og tilpasset opplæring. Vestfold fylkeskommune ser ingen grunn til å endre på begrepet dersom det ikke tenkes større endringer i forhold til innhold, enn det utvalget har lagt opp til.

Det er viktig for fylkeskommunen å ha klare retningslinjer for når det skal fattes vedtak om spesialundervisning og når tiltak kan defineres som tilpasset opplæring. Dette henger sammen med begrepet tilfredsstillende utbytte av opplæringen som er innslagspunktet for rett til spesialundervisning. Vestfold fylkeskommune ser ikke at utvalget har tatt denne diskusjonen på alvor i sin utredning.

Vestfold fylkeskommune støtter særmerknad fra utvalgsmedlem Bente E. Hagtvat: "Dette utvalgsmedlemmet støtter forslaget om at den individuelle retten til spesialundervisning i opplæringsloven § 5-1 opprettholdes (strekpunkt 1), men gjerne med en endret betegnelse: «rett til spesialpedagogisk hjelp». Et alternativ vil være å beholde dagens betegnelse, «rett til spesialundervisning». Slik utvalgets forslag er formulert virker det mer uklart enn i gjeldende lovverk når rett til «ekstra tilrettelegging» inntreffer og hvem den skal gjelde for."

Forslag 8:

Når tiltak som er satt inn for å bedre læringsutbyttet ikke har hatt ønsket effekt, må barnehage/skole og PP-tjeneste samhandle om den videre tilretteleggingen.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 9:

Den som har ansvar for gjennomføringen av ekstra tilrettelegging i opplæringen, må ha relevant kompetanse til å møte de utfordringene som ligger til grunn for tilretteleggingen, eksempelvis spesialpedagogisk kompetanse.

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget. Det er viktig med relevant kompetanse for de som sitter med utrederansvar eller formelt ansvar. Det betyr PPT samt de på skolene som har ansvar for å fatte enkeltvedtak om spesialundervisning. For de som skal gjennomføre spesialpedagogiske tiltak er det viktig med en god faglig pedagogisk kompetanse.

Forslag 10:

Individuell opplæringsplan slik denne beskrives i opplæringsloven § 5-5 skal inngå i læringsboka.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 11:

Vedtak om ekstra tilrettelegging i opplæringen kan fattes uten sakkyndig vurdering slik det forutsettes i dagens § 5-3 i opplæringsloven, men basert på barnhagens og skolens egen saksforberedelse, gjort i samarbeid med PP-tjenesten.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Forslaget innebærer at saksutredning flyttes fra PP-tjenesten til rektor, vedtak om spesialundervisning og klageadgang i forhold til dette blir som vanlig.

Forslag 12:

Det skal utarbeides sakkyndig vurdering dersom

- *det er sannsynlig at det må gjøres avvik fra læreplanen*
- *skolen ikke har den nødvendige kompetanse*
- *foresatte og barnehagen/skolen krever det*
- *tilretteleggingen vil kunne forutsette større organisatoriske endringer*

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget. For videregående skoles del er de fleste av vedtakene om spesialundervisning knyttet opp mot avvik fra læreplanen. Med det perspektivet ser ikke Vestfold fylkeskommune at utvalgets forslag vil ha noen positiv effekt. Videregående skole i Vestfold har tatt inn over seg at for de elevene som kommer inn uten et godt nok faglig grunnlag fra grunnskolen, bør starte med en målsetting innenfor kompetanse på lavere nivå. Elevene gis et tilbud som er praktisk orientert og som vil gi dem mestringsopplevelser samt en kompetanse som næringslivet etterspør og kan bruke. Med det regelverk som eksisterer i dag vil disse elevene måtte ha vedtak om spesialundervisning og en sakkyndig vurdering fra PP-tjenesten som grunnlag.

Vestfold fylkeskommune ønsker en større frivillighet i forhold til kravet om sakkyndig

vurdering i forkant av vedtak om spesialundervisning. Det betyr at dersom en av partene; eleven selv, foresatte, skolen eller PP-tjenesten, ønsker det skal det utarbeides en sakkyndig vurdering. Dersom alle partene er enig om tiltak og tilbud, skal det ikke utarbeides sakkyndig vurdering som grunnlag for vedtak om spesialundervisning. Eleven og foresatte har likevel klagerett gjennom forvaltningsloven i forhold til vedtak om spesialundervisning. På denne måten vil ikke elevens rettigheter bli svekket, samt at det vil ligge en gevinst i hvordan PP-tjenesten bruker sin tid. Krav til saksutredning som grunnlag for vedtak om spesialundervisning, vil da ligge på rektor.

I utgangspunktet vil frivillighet i sakkyndig vurdering være mest aktuelt for videregående opplæring. Her ligger kompetanse på lavere nivå som en sluttkompetanse, mens på grunnskolenivå skal alle opp til samme grunnskoleeksamen.

Forslag 13:

Rett til ekstra tilrettelegging før opplæringspliktig alder hjemles i barnehageloven

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 14:

En rett til ekstra tilrettelegging på grunnskolens område for voksne. Behovet for en lovfestet rett til ekstra tilrettelegging i videregående opplæring som er organisert særskilt for voksne utredes.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Forslaget kan få betydelige økonomiske og administrative konsekvenser.

Tilpassede og fleksible opplæringsløp – kapittel 15**Forslag 15:**

Læreplanverket for Kunnskapsløftet gjennomgås med sikte på å gi fagplanene tydelige innholdsmomenter, og sørger for at det blir et helhetlig og konsistent styringsdokument og arbeidsgrunnlag for opplæringen.

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget. Det er positivt at det ligger en pedagogisk frihet i Kunnskapsløftets fagplaner samt det er brukt mye tid og ressurser nettopp på læreplananalyse ved innføringen av Kunnskapsløftet. Karlsen-utvalget var også inne på dette forslaget, og på bakgrunn av dette er det allerede igangsatt et arbeid for å lage veiledere til fagplanene.

Forslag 16:

Det utvikles differensierte læreplaner i fellesfagene for studieforberedende og yrkesforberedende utdanningsprogrammer som kan imøtekomme elever på yrkesfaglige utdanningsprogrammer bedre enn i dag.

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget. Metodevalg og yrkesretting gjennom metodefrihet vil gi ønsket effekt. Det er mye som kan oppnås gjennom bruk av

virkelighetsnær opplæring innenfor dagens læreplaner. Differensierte læreplaner innen yrkesfagene vil gjøre det vanskeligere å komme over i høgskole og universitet for de som ønsker det. Løsningen er ikke å senke kravene til fellesfagene, men arbeide for at flere ungdommer faktisk når opp på et faglig nivå som gjør at de har gode forutsetninger for å bestå videregående opplæring.

Forslag 17:

Barnehage- og skoleeiere forsterker rutinene for overganger og samarbeid mellom barnehage, skoler og lærebedrifter.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Læringsboka vil være et viktig verktøy sammen med de strukturer og rutiner som foreligger i dag. Oppfølgingstjenesten må inn som samarbeidspart for de ungdommene som ikke søker seg inn i videregående skole.

Forslag 18:

Fylkeskommunene videreutvikler og gjør opplæringstilbud med avvik fra læreplanen tilgjengelige for elever som ved overgang fra grunnskole til videregående opplæring ikke har forutsetninger for studie- eller yrkeskompetanse.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget, men ønsker samtidig å gjøre departementet klar over at tilbud med avvik fra læreplanen er å betegne som spesialundervisning. Dersom fylkeskommunene igangsetter flere tilbud innen kompetanse på lavere nivå, betyr dette en økning i andelen spesialundervisning i videregående skole og derigjennom en stigmatisering av elevgruppa.

For å normalisere denne typen opplæring, må tilbudene være søkbare med egne søkerkoder.

Forslag 19:

Fylkeskommunene oppfordres til å bruke insentivordninger for å tilrettelegge for at lærebedrifter kan ta imot lærlinger med behov for særskilt oppfølging.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Det er viktig at insentivordninger iverksettes i like stor grad for lærlinger som for lære kandidater. Skole og bedrift må samarbeide tettere rundt denne elevgruppen gjennom Prosjekt til fordypning i Vg1 og Vg2. Skole har en kompetanse og kjennskap til eleven som bedriften må få ta del i før lærling/opplæringskontrakt skrives.

Forslag 20:

Alle elever i yrkesfaglige utdanningsprogrammer får tilbud om et 2 + 2 løp uavhengig av om de får læreplass eller ikke. Dersom eleven ikke får plass i lærebedrift, skal fylkeskommunen utvikle et tilbud med to års varighet på linje med opplæring i bedrift, eksempelvis gjennom en elevbedrift.

Vestfold fylkeskommune støtter i utgangspunktet ikke forslaget. Forslaget gir alle elever rett til å velge 2 + 2 løp uavhengig av om de får læreplass eller ikke. Dette vil kunne bety at flere elever velger å ta lærlingdelen i skolen og ikke i bedrift og således kan dette bli en

konkurranse for lærlingordningen slik den fremstår i dag. Vestfold fylkeskommune ønsker å støtte forslaget så lenge det kun gjelder de elever som ikke får læreplass og ikke som en generell rett for alle.

Samtidig er det en utfordring at de elever som per i dag ikke får læreplass, tilbyr videregående skole et Vg3 i skole, eventuelt går elevene over til påbygging. Og særlig den siste varianten er økende. Det er uheldig at elever som starter sin videregående opplæring med sikte på en læreplass etter to år, ikke får det, og dagens Vg3 i skole og påbygging er ikke gode erstatninger.

Forslag vil ha store økonomiske konsekvenser – de videregående skolene har verken kompetanse, utstyr eller plass til å drive opplæring innen Vg3 læreplaner i det omfang som nå foreslås. Dersom disse utfordringene løses, vil forslaget gi elevene en opplæring. Ordningen må inkludere både lærlinger og lærekandidater.

Forslag 21:

Partene i arbeidslivet vurderer gjeldende regulering av funksjonstilleggene mellom yrkes- og utdanningsrådgivere og sosialpedagogiske rådgivere.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Med partene i arbeidslivet menes her Utdanningsforbundet og KS.

Forslag 22:

Rådgivningstjenestens sosialpedagogiske funksjon evalueres, og oppgavene vurderes i sammenheng med PP-tjenestens og oppfølgingstjenestens oppgaver.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

PP-tjenesten og Statped tettere på – kapittel 16**Forslag 23:**

PP-tjenesten skal være tettere på barnehager og skoler, og videreutvikle kompetanse på læringsmiljø, problematferd og sammensatte lærevansker.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 24:

Det tas inn en bestemmelse om PP-tjenesten i barnehageloven.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 25:

Det etableres et nasjonalt utviklingssenter for PP-tjenesten, underlagt Utdanningsdirektoratet, med faglig tilknytning til et universitet eller høyskole. Senteret gis en økonomisk ramme på ca. 6 fagårsverk – 8 mill. kroner.

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget.

Forslag 26:

Det etableres et femårig kompetanseutviklingsprogram for PP-tjenesten og tjenestens samarbeidspartnere med en økonomisk ramme på ca. 50 mill. kroner per år.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget under forutsetning av at det er fylkeskommunen selv på bakgrunn av kompetansekartlegging, som iverksetter kompetansehevingstiltak.

Forslag 27:

Statped organiseres i fire samorganiserte og samlokaliserte spesialpedagogiske regionsentre (Sørøst, Vest, Midt og Nord), sammenfallende med helseforetakenes regionsstruktur. Regionsentrene lovfestes.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Det må imidlertid gås en runde for å se hvilken kompetanse som bør ligge til regionssentrene og hvilken kompetanse den enkelte fylkeskommune bør sitte med selv. Fylkeskommunene kan inngå samarbeidsavtaler med kommune slik at mer kompetanse kommer nærmere brukerne og tilgjengelig for flere. Det er Vestfold fylkeskommunenes syn at mest mulig av den kompetansen som trengs, bør være tilgjengelig på fylkesnivå og ikke regionorganiseres.

Forslag 28:

De midler som frigjøres i form av reduserte fellesutgifter og redusert husleie ved samorganisering og samlokalisering av sentrene, avsettes midlertidig som omstillingsmidler slik at de nye regionsentrene kan utvikle sin nye rolle.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 29:

Regionssentrene oppgaveportefølje skal innbefatte spisskompetanse på fagområdene syn, hørsel, språk/tale/kommunikasjon, ervervet hjerneskade og omfattende og sammensatte lærevansker.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 30:

Sentrene/avdelingene for sammensatte lærevansker avvikles i sin nåværende form. 30 av 145 årsverk overføres til de regionale spesialpedagogiske sentrene for å ivareta behovet for kompetanse innenfor områder med lav forekomst knyttet til omfattende og sammensatte lærevansker.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget, men ønsker også her at det tas en vurdering på hvilken kompetanse som skal overføres de regionale spesialpedagogiske sentrene og hvilken kompetanse den enkelte fylkeskommune skal sitte med selv.

Forslag 31:

Med bakgrunn i reduserte behov avvikles etter hvert de statlige hørselsskolene på grunnskolens nivå.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Utvalget har begrunnet forslaget med at

elevtallet på de statlige hørselsskolene har gått ned grunnet ulike medisinske og teknologiske framskritt, herunder cochleaimplantat. Dette vil være tilfelle for mange elever, men det finnes også elever som ikke kan nyttegjøre seg av en slik operasjon og disse elevene må også ivaretas – elevene vil fortsatt ha krav på opplæring i og på tegnspråk jamfør § 2-6. Dette forutsetter en kompetanse kommunene sjeldent besitter i dag. Disse utfordringene må søkes løst før de statlige hørselsskolene på grunnskolens nivå avvikles.

Forslag 32:

Skoledriften ved Briskeby skole og kompetansesenter og Andebu kompetanse- og skolesenter søkes godkjent i privatskoleloven da behovet synes å være stabilt.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 33:

SEAD (Samisk spesialpedagogisk støtte) med nåværende ressursramme tas ut av Statpeds portefølje og legges under Utdanningsdirektoratet som et nasjonalt senter for samisk spesialpedagogisk støtte. Senteret knyttes faglig til Såmi allaskuvla (Samisk høgskole). Ressursrammen økes ut over dagens nivå med ca. fire fagårsverk – 3mill. kroner.

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget. SEAD må legges inn under regionsstrukturen slik den er beskrevet av utvalget samt at økninger i ramme må stå i forhold til det elevgrunnlaget som skal bruke kompetansen.

Forslag 34:

Lillegården kompetansesenter med nåværende økonomiske ressursramme tas ut av Statpeds portefølje og legges under Utdanningsdirektoratet som et nasjonalt senter for læringsmiljø og problematferd. Senteret knyttes faglig til et universitet eller en høgskole. Utvalget er delt i hvorvidt plasseringen gjøres varig eller for en prosjektperiode på fem år, hvorefter man vurderer videre tilknytning.

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget. Lillegården kompetansesenter må legges inn i den foreslåtte regionsstrukturen.

Forslag 35:

Etter at de foreslåtte tidsbegrensede tiltakene er avsluttet, brukes de frigjorte midlene til å styrke PP-tjenesten i kommuner og fylkeskommuner. KS og Kunnskapsdepartementet avtaler nærmere hvordan dette skal skje.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Helhet krever tverrfaglig og tverretatlig samarbeid – kapittel 17**Forslag 36:**

Bestemmelser om individuell plan hjemles i barnehageloven og opplæringsloven.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Eierforholdet til individuell plan må fortsatt ligge i kommunen, men forslaget vil kunne bidra til bedre samhandling.

Forslag 37:

Bestemmelse i dagens særlover om individuell plan harmoniseres i de aktuelle lovverkene.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 38:

Opplæringsområdet i individuell plan for voksne presiseres.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 39:

Det oppfordres til mer aktiv bruk av informert samtykke.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Informert samtykke betyr at den som gir samtykke til utveksling av informasjon, må få vite konkret hva samtykket består i, hvem opplysningene skal gis til og hvilke konsekvenser det vil kunna ha å gi det.

Forslag 40:

Det innføres rett til en tjenestekoordinator (personlig koordinator) ved behov for langvarige og koordinerte tjenester.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Plikt til å opprette en tjenestekoordinator må ligge på kommunalt nivå og forslaget oppfattes ikke som en lovfestet rett til en person.

Forslag 41:

Det foretas en tydelig grenseoppgang av ansvar mellom spesialisttjenesten innenfor opplæringssektoren (spesialpedagogiske regionsentre) og spesialisthelsetjenestene (barne- og ungdomsklinikkene) og deres oppgaver overfor kommunene.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 42:

Spesialisttjenesten innenfor opplæringssektoren (spesialpedagogiske regionsentre) og spesialisthelsetjenestene (barne- og ungdomsklinikkene) inngår samarbeidsavtaler.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 43:

PP-tjenesten får selvstendig henvisningsrett til barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk (BUP) og barnehabiliteringstjenesten (HABU).

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. PP-tjenesten har behov for selvstendig henvisningsrett til BUP og HABU når det gjelder videre utredning av lærevansker eller andre forhold som har betydning for læringssituasjonen. Kopi må sendes fastlegen. Det må utredes nærmere hva slags kompetanse dette krever i forhold til PP-tjenesten, samt om en henvisningsrett også innebærer en henvisningsplikt.

Forslag 44:

Det legges til rette for økt samarbeid mellom PP-tjenesten og oppfølgingstjenesten.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. I Vestfold er PP-tjenesten og OT allerede samorganiserte og samlokaliserte.

Forslag 45:

Kommunene, fylkeskommunene og NAV inngår forpliktende samarbeidsavtaler for å sikre at ungdom er i arbeid eller utdanning.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Dette forslaget er allerede gjennomført i Vestfold.

Forslag 46:

Det iverksettes tiltak for at barn under barnevernets omsorg/i barnevernets tiltak får oppfylt sine rettigheter etter barnehageloven og opplæringsloven.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 47:

Det må klargjøres hvem som har ansvar for tilbud etter skoletid for de som har behov for det etter 7. trinn.

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget. Fritidstilbud er et kommunalt ansvar og Vestfold fylkeskommune ser ingen grunn til en klargjøring på det området.

Kompetanse på alle nivåer – kapittel 18**Forslag 48:**

Den allmenne kvalifiseringen i relevante grunnutdanninger følges nært opp og styrkes ut fra behovet for kompetanse knyttet til ekstra tilrettelegging i opplæringen, herunder spesialpedagogiske emner.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. For videregående skoles del kommer de fleste pedagogene gjennom PPU i all hovedsak. Det bør ikke være et mål at alle pedagoger skal ha spesialpedagogisk kompetanse, men det er viktig med faglig og didaktisk kompetanse og særlig styrking av tilpasset opplæring.

Forslag 49:

Ordningene for etter- og videreutdanningstilbud blir styrket, både når det gjelder allmenn kvalifisering og kvalifisering med hensyn til barn og elever med behov for ekstra tilrettelegging.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget, under forutsetning av at det blir lokal styring slik at de etter- og videreutdanningstilbud som igangsettes, dekker de behov fylkeskommunen har med utgangspunkt i de kompetansekartlegginger som forestas.

Forslag 50:

Grunn-, etter- og videreutdanning for lærere samordnes innefor rammene av GNIST.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget, men ønsker å påpeke at fylkeskommunene har ulike behov og at sentralisering generelt vil vanskeliggjøre dette.

Forslag 51:

Barne- og ungdomsarbeidere får hevet sin kompetanse på læringsmiljø og vanlige læringsutfordringer hos barn, slik at de kan bidra til en inkluderende barnehage og skole.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 52:

Samspillet mellom kartlegging, evaluering og tiltak styrkes som kompetansefelt i lærerutdanningene.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 53:

Profesjonsorienteringen i de disiplinorienterte masterutdanningene blir styrket når det gjelder praktisk-pedagogisk orientering, krav til praksis i studiene og rådgivning ved starten av yrkeskarrieren.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 54:

Dagens utdanningstilbud til rådgivere i grunnopplæringen gjennomgås og vurderes med utgangspunkt i kompetansebehovene i rådgivningstjenesten.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 55:

Det etableres et etter- og videreutdanningstilbud for sosialpedagogiske rådgivere.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Etter- og videreutdanningstilbudet må inneholde lokal frihet for den enkelte kommune og fylkeskommune i forhold til bruk av midler.

Forslag 56:

Det etableres et femårig kompetanseutviklingsprogram for barnehager og skoler som skal bidra til utviklingsarbeid, veiledning og kompetanseheving knyttet til vanlige læreversker hos barn og unge. Programmet gis en økonomisk ramme på ca. 19. mill kroner per år.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget. Programmet må inneholde lokal frihet for den enkelte kommune og fylkeskommune i forhold til bruk av disse midlene.

Forslag 57:

Det inngås forpliktende samarbeidsavtaler mellom de spesialpedagogiske regionsentrene og universitets og høyskolesektoren.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 58:

De nasjonale sentrene under Utdanningsdirektoratet gis et tydelig ansvar for å bidra til utvikling innenfor ekstra tilrettelegging på sine områder.

Vestfold fylkeskommune støtter ikke forslaget. Dette med bakgrunn i at fylkeskommunen ikke støtter tenkningen om nasjonale sentere under Utdanningsdirektoratet.

Forslag 59:

Forskningen knyttet til barn, unge og voksne med behov for ekstra tilrettelegging i opplæringen styrkes. Det er behov for å heve kvaliteten på denne forskningen, slik at kunnskapsgrunnlaget for politikkutforming og praksis styrkes. Dette bør skje innenfor Utdanning 2020.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Forslag 60:

Samarbeids- og koordineringskompetansen og kunnskap om andre yrkesgrupper det er aktuelt å samarbeide med, sikres bedre i pedagogiske og helse- og sosialfaglige yrkesutdanninger.

Vestfold fylkeskommune støtter forslaget.

Fylkesrådmannens bemerkninger

Fylkesrådmannen har ingen bemerkninger ut over det som fremkommer i saksutredingen.